

[Ole Bjørn Kraft.]

medlem ikke så dristig, som han har været på de andre områder. Han ville sikre sig en rævehuleudgang; han ville ikke direkte beskylde det konservative folkeparti for at ville fremme truste og monopoler, men hans ord var sådan formet, at de meget vel kunne misbruges. Heroverfor vil jeg blot genvække det ærede medlems erindring om, at det var det konservative folkeparti, der rejste sagen om margarinesammenslutningen, denne sag, der førte til nedsættelsen af trustkommissionen.

Det ærede medlem var, som man kan huske fra debatten i går, også inde på de udtalelser, jeg havde fremsat om kronen. Jeg har allerede svaret derpå; jeg vil gerne føje et par enkelte bemærkninger til. Jeg gad vidst, hvorfor det er mindre ansvarligt, når landets tidligere finansminister, medlem af dette høje ting, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, til en avis udtaler, at hvis den nuværende politik fortsætter, hvis de nuværende forhold med hensyn til betalingsbalancen fortsætter, vil der være fare for en kronenedskæring, end når jeg siger det samme her i salen. Jeg har ikke sagt, at en kronenedskæring er uundgåelig, men jeg har gjort, hvad jeg synes er en ansvarlig politikers pligt, peget på de farer, som en laden stå til uden videre indebærer. En kronenedskæring modvirkes nemlig ikke ved at tie om en fare, som der tales åbent om i landet. Den modvirkes ved i tide at ringe med alarmklokken og få de foranstaltninger indført, som forhindrer den. Det må nemlig ikke ske en gang til. Det er vor alvorlige opfattelse, at der må vises omsorg for dette spørgsmål og omsorg for de befolkningsgrupper, som vil blive ramt, hvis en kronenedskæring kommer igen, pensionisterne, sparerne, tjenestemændene, alle de store befolkningsgrupper, der hidtil har betalt omkostningerne ved samfundets økonomiske politik, og hvis hele eksistens er så nøje knyttet til opretholdelsen af pengenes værdi. Jeg hørte med tilfredshed, at det ærede medlems parti har fremsat forslag til en beslutning om nedsættelse af et udvalg, der skulle tage spørgsmålet op om at gennemføre en lovgivning, som kunne støtte sparelysten i befolkningen og opmuntre den ved skattelettelse. Jeg håber nu, at vi ikke skal nøjes med at nedsætte et udvalg, men at tinget snart vil få lejlighed til at behandle et virkeligt forslag derom, men det ærede medlems bestræbelser i denne henseende vil blive uden resultat, hvis inflationen ikke standses og en ny

tryghed og tillid til stabiliteten i vort pengevæsen tilvejebringes.

Endelig skal jeg gøre nogle bemærkninger om den dagsorden, som de ærede medlemmer hr. Himmelstrup og hr. Bertel Dahlgaard har foreslået. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard er jo regeringens statsautoriserede livredder; det er vi vant til; han er vant til turen; men jeg kan ikke nægte, at det smerter mig at se det ærede medlem hr. Himmelstrup, for hvem jeg personlig har en meget stor sympati, engageret i firmaet som assistent. Det ærede medlem skal huske, at han tilhører et gammelt, fint firma, og det er sørgeligt at se dette firmas repræsentant beskæftiget i en underordnet stilling under det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard.

Jeg forstår meget vel, at den højtærede finansminister faldt for fristelsen til at modtage denne dagsorden med nogle spotske og ironiske bemærkninger, men jeg synes ikke, det var videre venligt af den højtærede finansminister; det var jo en hjælpende hånd, som blev rakt ud, og man skal jo ikke tugte hånden, der gerne vil være venlig. Jeg ved heller ikke, om der egentlig var så megen moralsk begrundelse for den højtærede finansminister til det, thi heller ikke regeringen står jo for stærkt i billedet efter debatten i går og i dag. Den tillid, som den pågældende dagsorden udtrykker overfor regeringen, er jo forsvindende, for ikke at sige fuldstændig mikroskopisk, ikke mindst når man sammenligner med den dagsorden, der blev vedtaget under finanslovdebatten.

Regeringen er altså blevet meget, meget nøjsom. Er sandheden ikke simpelthen den, at regeringen ikke er i stand til at få et tillidsvotum for sin politik her i salen? Den høje regering, der synes at være så forfærdelig vel tilpas — og luften er jo også blevet mildnet for den, det kan ikke skjules —, skulle f. eks. prøve på at udforme den højtærede økonomiministers udtalelse ved nationalbudgettets forelæggelse i en dagsorden og så prøve, hvor mange stemmer en sådan dagsorden kunne få her i salen. Jeg kan forsikre den højtærede finansminister, at den vil få 82 stemmer imod sig. Det er den politiske situation i landet. Det er sandheden om den tillid, regeringen sagligt har i dette ting. Den regerer videre. Man synes, det er en rimelig måde at ordne tingene på. De, der synes det, må også tage ansvaret for det.

Hvis man sammenstiller de udtalelser, der er faldet her i går og i dag fra det radi-